

Men vores lod i vægtskålen er altså for, at vi minimerer den aftale så meget som overhovedet muligt og derved overlader det til de fremtidige politiske diskussioner at definere det politiske indhold.

Kl. 11:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Per Clausen.

Kl. 11:45

Per Clausen (EL):

Jeg skal bekræfte, hvad fru Lone Dybkjær siger, nemlig at vi har udvekslet synspunkter om det her mange gange, og også give udtryk for, at jeg er glad for Det Radikale Venstres synspunkter på den her politiske aftale om EU-politikken. For jeg synes faktisk, at det er en uskik, hvis man meget detaljeret aftaler, hvad der er Danmarks EU-politik blandt et snævert udvalg af de partier, der sidder i Folketinget.

Men jeg vil stille fru Lone Dybkjær et enkelt spørgsmål, som jeg ikke mener har været inde i debatten tidligere:

Mener fru Lone Dybkjær, at der er grund til at undersøge, hvad det nærmere betyder, hvis det forholder sig sådan, at man faktisk i Lissabontraktaten ændrer formuleringerne om, hvordan Kommissionen udpeges, således at der kommer til at stå, at landene *foreslår* og ikke, som det er i dag, hvor der står, at de *indstiller*?

Det kunne jo godt betyde noget, om man stiller med en forventning om, at det bliver fulgt, eller om man foreslår, med henblik på at Kommissionens præsident så kan overveje, hvad man skal gøre?

Kl. 11:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så er det ordføreren.

Kl. 11:46

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der allerede i dag sådan set foregår en dialog om Kommissionens sammensætning. Personligt synes jeg, at det kan være en udmærket ting. Jeg har faktisk været tilhænger af det helt oprindelige traktatforslag – altså før det kom i regeringshænder – nemlig at hvert land skulle udpege 3 repræsentanter til Kommissionen. Derved fik man altså mulighed for måske at sammensætte Kommissionen mere hensigtsmæssigt, og man fik frem for alt mulighed for en mere ligelig kønsræssig repræsentation.

Kl. 11:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så er det hr. Per Clausen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Per Clausen (EL):

Det er jo fint nok, at fru Lone Dybkjær synes, at det måske endda er en fordel, hvis landene bare foreslår kandidaterne, og formanden for Kommissionen så bare kan udpege dem, man vil. Men er fru Lone Dybkjær ikke enig i, at det godt kunne være udtryk for en ganske alvorlig forandring, og at der i hvert fald er brug for, at vi grundigt får undersøgt, hvad der ligger i den her ændrede formulering?

Kl. 11:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så er det ordføreren.

Kl. 11:47

Lone Dybkjær (RV):

Under alle omstændigheder er det min holdning, hvis nogen peger på et problem og mener, at der er et problem, at vi så selvfølgelig skal undersøge det grundigt. Det er jo altså også det, som vi har et udvalgsarbejde til, og hvor formanden jo har sagt, at alle sten skal vendes. Derfor kan man jo håbe på, at Enhedslisten kommer op med rigtig mange sten, om man så må sige, for så får vi rigtig meget undersøgt. Men jeg har som udgangspunkt ikke en opfattelse af, at det ændrer så meget ved det bestående; det må jeg sige. Men lad os undersøge det.

Kl. 11:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 11:47

Morten Messerschmidt (DF):

Således opfordret vil jeg gerne vende en af stene. Jeg konstaterede i januar sidste år, i 2007, at fru Lone Dybkjær til Ritzaus Bureau kaldte det held i uheld, at franskmændene og hollænderne havde sagt nej til traktaten, fordi det ville muliggøre, at man i den nye traktat – det, der så skulle blive Lissabontraktaten – kunne få indføjet nogle bestemmelser, som ville tage højde for den dom, vi her for et år siden alle sammen var meget bestyrkede over, nemlig Festersensagen. Den handlede om de frie kapitalbevægelser og EU-rettens forrang i forhold til den danske landbrugslov og er ganske vidtgående, fordi den nemlig havde den betydning, at bopælspligten blev ophævet.